

ти. Още въ шесть часа сутринята, охотниците като се распостили, полека излъзли изъ лагеря и незабължено се подмъкнали къмъ прѣднитѣ ложементи на противника; безъ да гръмнатъ, тѣ нападнали. Урра гръмижло само тогазъ, когато юнашките стрѣлци се възмъкнали върху насипа. Турцитѣ не могли да дойдатъ на себе си, толкозъ били прихлупени неожидано; до 80 души вече се търкаляли въ обкопа пронизани отъ русските щикове. Останалитѣ, въ крайна безредица, бѣгали на слѣдующите ложементи, отгдѣто тѣ испускали върху русситѣ градъ коршуми. Догдѣто охотниците поддържали борбата, дошла помощъ и сапьоритѣ взели да копаатъ на скоро земни (прѣстени) укрѣпления. Заревали топовете отъ турските батареи, но благодарение на мъглата огньътъ билъ безврѣденъ. Честото гърмене во всѣки случай не прѣставало ни минута. Къмъ 10 часа вечерята мъглата се разсѧла, и послѣ часъ нѣколко табура турски войски излъзли изъ своите окопи и повели сила атака съ цѣль да отблъснатъ охотниците и да взематъ отъ рѣцѣтѣ имъ ложемента. Но нѣколко дружни и ясни гърмежи отъ русските батареи могли да прогонятъ съ голѣми загуби неприятеля. Подиръ това изъ окопите пакъ поченжла прѣстрѣлка, която се продължавала цѣла нощъ. Подъ огнья на противника русските солдати успѣли да се укрѣпятъ и настанятъ прѣзъ нощта. На празно турцитѣ на другия ден се опитали да отнематъ назадъ този рѣтъ; рускиятъ кракъ стѫпилъ тамъ здраво.